

მღმერთობელი მეფე და მისი ვაზირი

იყო ერთი მეფე, ღმერთობას ჩემულობდა და ვერცა ვინ იტყოდა, რომ ღმერთი არა ხარო.

ერთი ჭკვიანი და კარგი ვაზირი ჰყვა. მან მოახსენა: რადგან შენ ღმერთი ხარ, მაშა მე შენი ანგელოზობა მიბოძეო!

უბოძა მან ღმერთმან თავისი ანგელოზობა.

გამოხდა ხანი. უბრძანა მან ღმერთმან თვისსა ანგელოზსა: მოდი, ერთი სასწაული ვქმნათო!

მისმან ანგელოზმან მოახსენა: თუ მისმენ, უცხოთა და კარგს სასწაულს გაქნევიებო.

დაუჯერა და დააცლევინა სახლები მეფისა. სრულად ნეხვითა და ცხოვართა და ზროხათა ფაშვითა ფალანგით აავსებინა. გამოიხშა კარი. ზაფხულის ჟამი იყო.

ათი დღე დაიყოვნა. მეათერთმეტე დღეს მივიდნენ: ჩვენი ნაქმარი სასწაული ვნახოთო!

დააღეს კარები, ნახეს: სულ მატლი. ჭია და ფუნდურა დაჰხვეოდა და დია აყროლებულიყო.

მეფემან უთხრა ვაზირსა: ეს რა გვარი სასწაულიაო?

ვაზირმან მოახსენა: შენ რომ ღმერთი ხარ და მე შენი ანგელოზი, ჩვენგან ესეც დიდი სასწაულის ქმნა არის და არც უფროსი გამოგვივაო!

- ჯუმბერ რომ უფლისწულია და ლეონ ოსტატი, ესეც დიდია, თხა-თიკანთ საქმე უსწავლებია და ყველაყას მოწონებაც გვმართებს, თვარა დაუწუნოთ, შერცხვინდება და მერმე ძროხა-კამეჩის საქმეს ველარ ასწავლის.

უთხრა მეფემ არაკი: